

LOUIS - FERDINAND CÉLINE

In Meudon, op een heuvel,
woonde Louis Destouches.
Niet zijn hele leven,
wel een stukje er van: het einde.

Het begon heel anders;
in de Passage Choiseul
dreef zijn moeder een winkeltje
in kant: 'une dentellerie'.

Hij vond dat het er stonk
naar pis van oude mannen.
Hij was soms nogal ruw in de mond,
onze Louis. Ruwe bolster.

Hij schreef boeken: veel boeken,
mooie boeken, lelijke boeken,
ging op reis en kwam weer terug,
werd weer dokter, in Meudon.

Hij had mooi praten; Céline,
hij kon het mooi zeggen. Ruwe pit.
Ik ken een meisje, dat heet ook Céline.
Ze is 'svelte', zeggen de Fransen, en aardig.